

DANZA

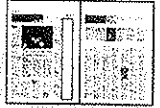
Sobredosis de buenas ideas

'LA BELLA DORMENT DEL BOSQ'

Projecte Galilei. Mercat de les Flors.
Barcelona, 8 de abril.

CARMEN DEL VAL

Dinámica, moderna, reivindicativa y rebosante de buenas ideas resultó la versión de *La Bella Dormiente del Bosque* del dúo Pablo Ley-Josep Galindo, que han sentido la tentación de despertar a la protagonista de uno de los cuentos más imaginativos y hermosos de nuestra niñez y situarla en la época actual. El resultado es una pieza fresca, moderna y repleta de ideas, el exceso de las cuales, sin embargo, desborda el cauce de la obra y distrae la atención del espectador. El público, que aplaudió largamente la versión, tuvo claro desde el comienzo que la auténtica fuente de inspiración de sus autores es la bailarina cubana Maura Morales, con una buena formación técnica en danza clásica y contemporánea y con un carisma arrollador. Su simpatía y personalidad enamoró a los espectadores. Su cuerpo dúctil expresa con viveza lo que relata en escena el actor Xisco Segura: el cuento y los horrores del siglo XX. El espectador observa la transformación en el semblante de la bailarina al despertar de la inocencia a la madurez. La metáfora, si bien ocurrente, resulta panfletaria cuando se trae a colación la corrupción inmobiliaria.

Crítica dansa

Bàrbara Raubert Nonell

Malson al bosc i a la ciutat

La bella dorment del bosc
De Projecte Galilei.
Mercat de les Flors, 11 d'abril

Un conte d'infants traduït al llenguatge dels adults, amb l'ajut d'uns i altres, ha convertit *La bella dorment del bosc* en un espectacle a cavall entre la faula i crònica històrica. Els treballs pictòrics que es projecten al teló de fons són l'obra que un octogenari pintor fa sobre el dolor del segle XX acompanyats pels dibuixos que uns nens petits fan del conte universal. Però, en realitat, la coherència és una de les virtuts del Projecte Galilei, conformat pel director Josep Galindo i el dramaturg Pablo Ley.

Direcció i dramaturgia de la maneta, avançant i empenyent els intèrprets cap a frondositats de verdors canviants, amb l'estructura de tota la peça sempre al descobert: llums, instru-

La coherència és una de les virtuts del Projecte Galilei

ments, material d'amplificació, tot hi és des de bon començament. I entre aquests clars i ombres queden l'actor Xisco Segura i la ballarina Maura Morales, duet de paraula i dansa amb l'acompanyament de quatre músics que els prenen el relleu protagonista quan la partitura de Txaiikovski és desdibuixada cap a rics somniejos. La resta del temps, el quadrat de linòleum blanc posa el focus en la ballarina i es converteix en el castell infranquejable on havia quedat adormida durant 100 anys i que el príncep traspassaria per violar-la o potser per fer-li només un petó.

Les múltiples versions del clàssic són barrejades amb un somni llarg i dolorós sobre les ignomíes del segle XX que passen a través del cos de la princesa Aurora. Aquest dolor ens planteja una visió del nou segle com qui entra en la maduresa. L'obra acaba amb un petó llarg i complicat entre la granota i la princesa, un salt amb carambola que fa de *happy end* trampós: no hi ha res que ens faci intuir que el segle XXI serà millor que l'anterior.